թուականը ասեղնագործուած է արծիւին վարի երկու կողմերը. մէկ կողմը՝ ԹՎՆ. և միւսը՝ ՌՃՋ (= 1657):

Մեզ անյայտ կը մնայ թէ ի՛նչ պարագաներու տակ Մահտեսի Ամբակումի այս թանկագին ընծան փոխադրուած է Երուսաղէմ: Հաւանական է ենթադրել թէ Յակատուր Սեբաստացի եղիսպարը կաթողիկոս օծուելէն ետք իր կարգին անոր ընծայած ըլլայ զայն: Մեր հինաւուրց միաբաններէն լսածնուս համաձայն՝ Ս. Աթոռոյս մէջ աւանդաբար կը պատմուի եղեր թէ եղիսպար կաթողիկոս Երուսաղէմի մէջ եպիսկոպոսական ձեռնադրութիւն կատարած ժամանակ իբրև արծուեդորգ կը գործածէ եղեր այդ արծիւը:

Գ. ԳԷՈՐԳ՝ ապա ՄԱՐՏԻՐՈՍ ՔԱՀԱՆԱՑ ՔԻՕՄԻՒՐՃԵԱՆ. — Երեմիա, ինչպէս տեսանք, իր Օրագրութեան մէջ յիշած է իր Գէորգ եղբայրը, երբ ան հիւանդացած ըլլալով՝ իր փափաքին համաձայն կը տանին Փիլիպպոս կաթողիկոսի քով (էջ 35): Գէորգ իր անհանդարտ բնաւորութեամբ հակապատկերը եղած է իր երէց ու կրտսեր եղբայրներուն՝ Երեմիայի և Կոմիտասի: Երեմիա կը գրէ իր Օրագրութեան մէջ (1656 Մայիս 1). «Օրս Գէորգն փախեր էր և ի վարպետ ոչ գնացել. բազումս որոնեալ զտան զնա ի Լալէլու աղքիւրն» (էջ 169): Հայրը Տէր Մարտիրոս 1664 Սեպտ. 16 թուականով առ եղիսպար գրած թուղթին մէջ կ'ըսէ անոր մասին. «եւ զանառակ Գեորգն որո՞յ յանձն առնեմ (1):

Մինաս Ամգեցիի Օրագրութեան կ. Պոլսոյ մէջ գրուած հետևեալ կտորներէն կ'իմացուի թէ Գէորգ ամուսնացած է քահանայի մը աղջկան հետ (երէցկնոջ ու աներոջ անուննները անծանօթ): 1699 Դեկտ. 18.

(1) **Սիոն**, 1932, էջ 278: